HET 68e LUSTRUM DER LEIDSCHE HOOGESCHOOL

Juist hadden in het begin van Augustus van 't vorig jaar de plannen, ontworpen door het L. S. C., voor het vieren van het 68ste lustrum der Leidsche Universiteit, een vasteren vorm gekregen, toen opeens de verschrikkelijke wereldoorlog uitbrak.

Onder den eersten indruk van deze alles-omverwerpende gebeurtenissen, besloot het Leidsche Studentencorps de feestelijke viering achterwege te laten. In de plaats van het ontwerpen van feestplannen werd er uit het Studentencorps een vrijwillige landstormafdeeling gevormd, waarvan de leden zoo noodig hun bloed zouden offeren, wanneer Neerlands neutraliteit mocht worden aangetast.

In plaats van dus hun repetities voor de feesten te houden, oefenden zij zich in het gebruik der moderne wapens.

Voorwaar een feit, waarop het Studentencorps trots kan zijn, want daarmede werd immers het bewijs geleverd, dat onder de leden nog steeds de vrijheidsgeest leefde der voorvaderen, die ook vochten voor de onafhankelijkheid van hun vaderland.

En juist aan dien grooten strijd van voor ruim drie eeuwen is het bestaan der Universiteit te danken, daar deze immers aan de stad Leiden geschonken is als belooning voor de dappere houding der burgerij tijdens het beleg.

Voor de Leidsche burgerij was het besluit dat door het L. S. C. genomen was ook een groote teleurstelling, daar zij wel begreep, dat het niet-doorgaan van de maskeradefeesten natuurlijk een schadepost voor de ingezetenen was.

In het jaar, dat nu bijna verloopen is sedert de gebeurtenissen van het beruchte jaar 1914, zijn wij allen zoo langzamerhand vertrouwd geworden met de bloedige gebeurtenissen, die zich toch zoo dicht bij onze grenzen hebben afgespeeld en nog dagelijks afspelen, slechts de meest ontzettende berichten vermogen ons weer eens even op te schrikken uit onzen sleur van het automatisch belangstellen in de oorlogsgebeurtenissen. Het maatschappelijk leven heeft zich geheel aangepast aan de buitengewone omstandigheden.

De groep Irissen uit: „Bloemensproke" van F. E. A. Koeberg.

Zoo is het ook den Leidschen studenten gegaan. Langzamerhand is bij hen de lust ontwaakt het 68ste lustrum niet geheel onopgemerkt te laten voorbijgaan. Er gingen stemmen op om tenminste één traditie in eere te houden, n.l. het bijeenkomen diergenen, die hoewel zij de academie en ook de sociëteit verlaten hebben, toch ongetwijfeld altijd nog met genoegen terugdenken aan de jaren in de oude academiestad doorgebracht.

Buiten het genoegen van het weerzien hunner oude studiemakkers moesten er toen natuurlijk nog eenige aantrekkelijkheden bedacht worden, om hun verblijf binnen de Leidsche veste zoo aangenaam mogelijk te maken en zoo ontstond langzamerhand het programma, aan welks afwerking nu begonnen is en waarvan wij op de eerste pagina van dit nummer, alsmede op deze pagina, het eerste deze belangrijke foto's brengen.

In de eerste plaats mag van deze aantrekkelijkheden genoemd worden de „Bloemensproke" van F. E. A. Koeberg, onder artistieke leiding van Henricus, op te voeren door Leidsche Jongedames volgens ontwerp en onder persoonlijke leiding van Jacoba van der Pas.

Van deze sproke worden een viertal opvoeringen gegeven, waarvan van twee de opbrengst ten bate van het Leidsche steuncomité komt. Hier volgen enkele bijzonderheden uit de Toelichting der compositie.

Het spel begint in den schemer; in het 1ste tooneel verschijnt Flora, uitgebeeld door Lena van der Pas, begeleid door twee pages, die haar naar den troonzetel voeren. Nadat de Narcissen, de ceremoniemeesters der koningin, de verschillende bloemengroepen zijn tegemoet getreden, komen achtereenvolgens binnen: de Lelies, onder langzame, statige muziek, de Roosjes (semplice), de wapperende Papavers, de Zonnebloemen, de Waterlelie en de Iris.

Wanneer allen zijn vergaderd vóór Flora's troon, kondigt de muziek een regenbui aan. De Regen wordt gepersonifieerd door Dick van der Pas. Na den regen wordt het dag. Als dageraad komt Tony Eckenhausen aansnellen; en de bloemen die in elkander gedoken zaten, heffen haar kopjes op; naarmate het lichter wordt, komen zij meer en meer in beweging en voeren een dans uit in het helle daglicht. Na een korten muzikalen overgang wordt 't weer nacht. Witte en lichtgroene elfjes komen van achter de boomen te voorschijn en zingen met een elfenlied de bloemen in slaap. Dan verschijnt een lila nacht-valeine, door Jacoba van der Pas uitgebeeld, die eerst solodanst, daarna zich met de elfjes vereenigt, om samen met haar een luchtigen dans rond de bloemen uit te voeren. Langzaam wordt het weer dag, bloemen, vlinders en bijen ontwaken, vormen samen een ballet, en met een apotheose eindigt de „Bloemensproke."

* * *

Verder worden de reunisten onthaald op een uitvoering van het Leidsche Studententooneel, waarvan wij op deze pagina ook enkele foto's brengen.

De Njord-feesten hopen wij in ons volgend nummer te memoreeren.

De medespelenden in: „De Twistappel", Blijspel in twee bedrijven.

De medespelenden in „Één dag Volk", klucht in één bedrijf.